

15.12.2014

0013/2014

SKRIFTLIG ERKLÆRING

forretningsordenens artikel 136

om ludomani

Nicola Caputo (S&D), Patrizia Toia (S&D), Flavio Zanonato (S&D), Fulvio Martusciello (PPE), Alessandra Moretti (S&D), Luigi Morgano (S&D), Silvia Costa (S&D), Renata Briano (S&D), Dario Tamburrano (EFD), Marco Affronte (EFD), Antonio Panzeri (S&D), Alessia Mosca (S&D), Isabella De Monte (S&D), Christel Schaldemose (S&D)

Frist: 15.3.2015

Skriftlig erklæring, jf. forretningsordenens artikel 136, om ludomani¹

1. Ludomani, en farlig afhængighed i hastig vækst blandt unge, er et problem for folkesundheden.
2. Alvoren bør anerkendes, da den patologiske manglende evne hos de berørte til at modstå gambling forårsager, at en stadig større del af medlemsstaternes befolkninger således får psykologiske lidelser og økonomiske problemer, og desuden skader afhængigheden følelsesmæssige og menneskelige relationer samt kan forårsage arbejdsløshed for til sidst at ødelægge familiers grundlæggende husfred.
3. Dette fænomen forværres af den tilknyttede afhængighed af internet, den voksende mulighed for at spille via mobiltelefon eller computer ved hjælp af onlineapplikationer, uden overhovedet at bevæge sig hen til spillehaller, den fortsatte udbredelse af spilleautomater, af ulovlig gambling samt af lovlige og ulovlige tilbud på én og samme tid, der ikke altid tilbydes uafhængigt af hinanden, men i stadig stigende grad fungerer komplementært og ligeledes er skadelige for folkesundheden.
4. Selvom støtten udøves direkte i medlemsstaterne, tilskyndes Kommissionen og Rådet dog til at støtte medlemsstaterne i at fremme oplysningskampagner om spil og om farerne ved hasardspil og i at styrke kampen mod ulovlig gambling samt styrke hjælpen til patienter og samfundets svageste.
5. Denne erklæring med angivelse af underskrivernes navne sendes til Rådet og Kommissionen.

¹ I overensstemmelse med forretningsordenens artikel 136, stk. 4 og 5, offentliggør Parlamentet, når et flertal af Parlamentets medlemmer har skrevet under på erklæringen, denne i protokollen med underskrivernes navne, og Parlamentet sender erklæringen til adressaterne, uden at denne dog er bindende for Parlamentet.